

Книга Даниїла — Номер сімдесят шість

Розкриття пророцтв: відкидання світла у 1856 році та його наслідки

Jeff Pippenger

2024-02-09

У 1856 році світло «семи часів» було розкрито, а до 1863 року це світло було відкинуте. Пророк з Юдеї приніс це світло лихому цареві Єровоаму, і Єровоам відкинув це світло. Ісаїя приніс те саме світло лихому цареві Ахазу, і той також відкинув світло. За відмову від світла, пов'язаного з купіллям Шілоах, царства як Єровоама (північне), так і Ахаза (південне) були поневолені царем із півночі у 723 р. до н. е. та 677 р. до н. е. відповідно.

Мойсей — у бунті Аарона; Ісаїя з Ахазом і Єремія з іншими царями — представляли вірних в історії міллеритів, які всі представляли вісників світла в бунті останніх днів. «Перша» криза останніх днів 1863 року і «остання» криза останніх днів — «великий землетрус» одинадцятого розділу Об'явлення (незабаром настане недільний закон) — представлені всіма цими пророчими лініями. Пророк із Юди представляє пророка, який відступив від своєї відповідальності і зрештою був похований у тій самій могилі, що й відступницький протестантизм. Його смерть і поховання стали наслідком того, що він вирішив приймати їжу та питво брехливого пророка з Вефілю.

Суд про те, що при недільному законі папство (цар Ассирії) перемаже, який був прообразно зображений розсіянням північного і південного царств Єровоама та Ахаза, узгоджується з долею юдейського пророка, бо він помер між «левом» і «ослом». «Лев» — символ Вавилону, який в останні дні є папством.

І сталося, після того як він поїв хліба і напився, що він осідлав для нього осла, тобто для пророка, якого він повернув. І коли той пішов, лев зустрів його в дорозі й убив; і його труп лежав на дорозі, а осел стояв біля трупа, і лев також стояв біля трупа. І ось люди проходили повз і бачили труп, що лежав на дорозі, і лева, який стояв біля трупа; і вони прийшли та розповіли про це в місті, де жив старий пророк. І коли пророк, що повернув його з дороги, почув про це, він сказав: Це Божий чоловік, який не послухався слова Господнього; тому Господь віддав його левові, який роздер його і вбив його, за словом Господнім, яке Він сказав йому. І він сказав своїм синам: Осідлайте мені осла. І вони осідлали осла. І він пішов і знайшов його труп, що лежав на дорозі, і осла та лева, які стояли біля трупа; лев не з'їв трупа і не роздер осла. І пророк підняв труп Божого чоловіка, поклав його на осла й привіз назад; і старий пророк прийшов до міста, щоб оплакати його й поховати. І він поклав його труп у свій гріб; і вони оплакували його, кажучи: Ой, брате мій! І сталося, після того як він поховав його, що він сказав своїм синам: Коли я помру, то поховайте мене в гробниці, де похований Божий чоловік; покладіть мої кістки біля його кісток. Бо слово, яке він виголосив за словом Господнім проти жертвовника у Вефілі та проти всіх домів на високих місцях, що в містах Самарії, неодмінно збудеться. 1 Царів 13:11-32.

Пророк з Юдеї помер між двома символами. Лев — символ Вавилону, а сучасний Вавилон в останні дні — це Цар Півночі, про якого в одинадцятому розділі книги Даниїла, у сорок п'ятому вірші, сказано, що він дійде свого кінця, і ніхто не допоможе йому. Ознакою його влади є поклоніння сонцю, що є четвертою мерзотою; і саме у восьмому розділі книги Єзекіїля четверте покоління лаодикійського адвентизму зображене як таке, що вклоняється сонцю. У сні Міллера йому було показано, що не лише дорогоцінності були розсіпані й прикриті, але й сама шкатулка, яка символізувала Біблію, була розірвана на частини.

У третьому поколінні адвентизму керівництво просувало запровадження у вжиток так званих сучасних перекладів Біблії. Ці так звані сучасні переклади були створені на основі зіпсованого корпусу рукописів, який просувається богословами людини гріха та відступницьким протестантизмом. Скринька Міллера — це переклад короля Якова, здійснений з незіпсованих рукописів.

До четвертого покоління лаодикійського адвентизму церква вже приєдналася до Всесвітньої ради церков, конфедерації Римської церкви та її дочок. Адвентизм роками стверджував, задля своєї сплячої отари, що у Всесвітній раді церков вони були лише «спостерігачами», аж поки статутні положення цієї зловісної конфедерації не показали, що статус «спостерігача» означає повноправного члена з правом голосу!

У їхньому четвертому поколінні вони двічі нагородили «людину гріха» золотою медаллю. Принаймні на одній із медалей було викарбувано католицьке розуміння Другого пришествя Христа, де Ісуса зображено таким, що під час Свого повернення ставить ногу на землю; також там був католицький сонячний німб позаду Христа й католицьке скорочення четвертої заповіді, яке просто говорило: «пам'ятай суботу». Під час судового провадження (що є юридично значущою заявою) Президент Генеральної Конференції надав свідчення, у яких зазначив, що Церква адвентистів сьомого дня колись вірила, ніби папство є антихристом, але що його церква вже давно віднесла це переконання «на історичне сміттєзвалище».

Четверта мерзота (покоління) — це коли двадцять п'ять провідників церкви в Єрусалимі поклоняються сонцю. Послідовні мерзоти почалися з образу ревнощів, установленого при вході, що позначило початок. Пророк із Юдеї зрештою опиняється похованим разом із відступницьким протестантизмом, і лев (Вавилон) вбиває його, бо він повернувся до методології відступницького протестантизму і тому не в змозі визнати, що саме Рим установлює видіння; а там, де немає видіння, установленого символом людини гріха, ти зрештою опинишся на боці людини гріха.

Ті, хто заплутуються у своєму розумінні слова і не розуміють, що означає антихрист, безперечно стануть на бік антихриста. Збірник Кресса, 105.

Пророка з Юдеї поховали разом із лжепророком з Вефілю, який назвав його своїм «братом», і його знайшли мертвим між двома символами. «Лев» означав його нездатність зрозуміти антихриста, а «осел» є символом ісламу. Лаодикійський адвентизм уже засвідчив своєю мовчанкою щодо 11 вересня 2001 року, що він не визнає, що тема ісламу третього горя — це

Опівнічний клич, звістка пізнього дощу. Невизнання звістки пізнього дощу — це смерть! Пізній дощ почався 11 вересня 2001 року, коли зійшов могутній ангел вісімнадцятого розділу Об'явлення, коли були повалені великі будівлі Нью-Йорка. «Дощ» — це звістка, і цю звістку потрібно розпізнати, щоб її прийняти.

«Ми не повинні чекати пізнього дощу. Він зійде на всіх, хто розпізнає і засвоїть росу і зливи благодаті, що падають на нас. Коли ми збираємо крихти світла, коли ми цінуємо вірні милості Бога, який любить, коли ми покладаємося на Нього, тоді сповниться кожна обітниця. [Цитується Ісаїя 61:11.] Уся земля має наповнитися славою Божою». Біблійний коментар Адвентистів сьомого дня, том 7, 984.

«Уся земля» знає, що сталося 11 вересня 2001 року, але щоб отримати послання, яке бере там початок і зрештою осяює всю землю Божою славою, це послання має бути розпізнане. Слово «recognize» означає «пригадати або відновити знання про щось, як із визнанням цього знання, так і без нього. Ми впізнаємо людину здалеку, коли пригадуємо, що бачили її раніше або що колись її знали. Ми впізнаємо його риси або його голос». Словник Вебстера 1828 року.

Єдиний спосіб, у який лаодикійський адвентист може розпізнати вістку пізнього дощу, що прийшла 11 вересня 2001 року, — це усвідомити, що в минулому він уже бачив те саме виявлення Божої сили. 11 серпня 1840 року зійшов могутній ангел десятого розділу Одкровення, коли сповнилося пророцтво про друге горе ісламу. Та історія досконало повторилася, коли 11 вересня 2001 року зійшов могутній ангел вісімнадцятого розділу Одкровення, коли сповнилося пророцтво про третє горе ісламу, а невизнання ісламу як третього горя означає бути понесеним диким арабським ослом до смерті, яку приносить лев сучасного Вавилона.

П'яниці Єфраїма, які не можуть прочитати запечатану книгу, не можуть побачити повторення історії міллеритів, бо таке розпізнання ґрунтується на методології пізнього дощу «рядок на рядок». Твердження, що вияв сили Божої в історії міллеритів повторюється в останні дні, не може бути обґрунтоване методологією відступницького протестантизму та католицизму.

Ангел, який приєднується до проголошення вістки третього ангела, має осяяти всю землю своєю славою. Тут передвіщається справа світового розмаху й небувалої сили. Адвентний рух 1840–44 років був славним виявом Божої сили; вістка першого ангела була донесена до кожної місіонерської станції у світі, а в деяких країнах спостерігався найбільший релігійний інтерес, який будь-де було засвідчено від часів Реформації XVI століття; але все це буде перевершено могутнім рухом, пов'язаним з останнім попередженням третього ангела.

Сліпі лідери сучасного Ізраїлю через свою методологію змушені відкидати істину про те, що в останні дні відбудеться повторне виявлення Божої сили, як це було в минулі роки.

Тут ми бачимо, що церква — Господня святиня — першою відчула удар Божого гніву. Старійшини, ті, кому Бог дав велике світло і які стояли як охоронці духовних інтересів

народу, зрадили покладену на них довіру. Вони зайняли позицію, що нам не слід чекати чудес і явних проявів Божої сили, як у колишні дні. Часи змінилися. Ці слова зміцнюють їхнє невір'я, і вони кажуть: Господь не вчинить добра, ані зла. Він надто милостивий, щоб відвідати Свій народ судом. Так «Мир і безпека» — це крик людей, які вже ніколи не піднімуть свій голос, мов сурму, щоб показати Божому народові їхні переступи, а домові Якова — їхні гріхи. Ці німі пси, що не гавкали, — саме вони відчувають справедливу відплату ображеного Бога. Чоловіки, діви і малі діти всі разом гинуть. Свідчення, том 5, 211.

Лаодикійська сліпота вчених мужів, які панують над неосвіченими Єрусалима, не дозволяє їм розпізнати пізній дощ, бо вони не лише користуються спотвореною біблійною методологією, а й висновки, до яких приводить їхнє хибне міркування, ставлять їх у становище, коли вони заперечуватимуть будь-який майбутній прояв Божої сили, як у минулі віки. Однак третій розділ Малахії засвідчує, що коли Посланець Заповіту очистить синів Левія, тоді приношення буде, як у давні дні.

Правдивий Свідок проголошує: 'Я знаю твої діла.' 'Покайся і чини перші діла.' Це справжнє випробування, свідчення того, що Дух Божий діє в серці, щоб пройняти тебе своєю любов'ю. 'Я швидко прийду до тебе і зрушу твій свічник з його місця, якщо не покаєшся.' Церква подібна до безплідного дерева, яке, отримуючи росу, дощ і сонце, мало б принести рясний плід, але на якому божественний пошук виявляє лише листя. Серйозна думка для наших церков! Серйозна, справді, для кожного зокрема! Дивовижні терпіння і довготерпіння Бога; але, 'якщо не покаєшся', вони вичерпаються; церкви, наші установи, переходитимуть від слабкості до слабкості, від холодної формальності до мертвості, тоді як вони говоритимуть: 'Я багатий, збагатився і не маю потреби ні в чому.' Правдивий Свідок каже: 'І не знаєш, що ти нещасний, і жалюгідний, і вбогий, і сліпий, і нагий.' Чи побачать вони коли-небудь ясно свій стан?

"У церквах має бути дивовижне виявлення сили Божої, але воно не торкнеться тих, хто не впокорився перед Господом і не відчинив двері серця через визнання гріхів і покаяння. У виявленні тієї сили, що осяює землю славою Божою, вони бачитимуть лише щось, що у своїй сліпоті вважатимуть небезпечним, щось, що збудить їхні страхи, і вони стануть на опір. Оскільки Господь не діє відповідно до їхніх уявлень і очікувань, вони противитимуться справі. 'Чому, — кажуть вони, — хіба ми не повинні знати Духа Божого, коли ми стільки років у праці?' — Тому що вони не відгукнулися на попередження, на благання Божих послань, а вперто говорили: 'Я багатий, розбагатів і ні в чому не маю потреби.' Талант, тривалий досвід не зроблять людей каналами світла, якщо вони не стануть під яскраві промені Сонця Праведності й не будуть покликані, вибрані та приготовані наділенням Святого Духа. Коли люди, що мають справу зі святими речами, упокоряться під міцною рукою Божою, Господь піднесе їх. Він зробить їх людьми розсудливими — людьми, багатими благодаттю Його Духа. Їхні сильні, егоїстичні риси характеру, їхня впертість стануть явними у світлі, що сяє від Світла світу. 'Я скоро прийду до тебе і зрушу світильник твій з місця його, якщо не покаєшся.' Якщо ви шукатимете Господа всім своїм серцем, Він дасть Себе знайти вам." Review and Herald, 23 грудня 1890 р.

Смерть юдейського пророка представлена і «левом» сучасного Вавилону, який є пророчим символом, що формує видіння пророчої історії, а також «ослом». Перша згадка про іслам у Писанні — це коли Ізмаїла представлено як «дику людину».

І він буде дикою людиною; рука його буде проти кожного, і рука кожного — проти нього; і він житиме перед лицем усіх своїх братів. Буття 16:12.

Правило першої згадки в Писанні визначає, що всі характеристики символу містяться в першій згадці, адже Боже Слово — це насіння, а насіння має всю ДНК, необхідну, щоб довести до плодоношення всю рослину. Слово, перекладене як «дика людина», є словом для «дикого аравійського віслиюка». «Віслиюк» у Писаннях істини є одним із символів ісламу.

Звістка Єзекіїля у тридцять сьомому розділі, у якій мертві кості оживають і стають на ноги як могутнє військо, — це звістка ісламу третього горя, і ця звістка є звісткою Опівнічного Крику останніх днів. Сестра Вайт безпосередньо навчає, що триумфальний в'їзд Христа в Єрусалим представляв звістку Опівнічного Крику.

Опівнічний клич ґрунтувався не стільки на аргументах, хоча біблійні докази були ясні й беззаперечні. Його супроводжувала спонукальна сила, що зворушувала душу. Не було ані сумніву, ані вагань. Під час урочистого входу Христа в Єрусалим люди, що зібралися з усіх частин країни на свято, стікалися на Оливну гору, і, приєднуючись до натовпу, що супроводжував Ісуса, переймали натхнення тієї години та підсилювали вигук: «Благословен, хто йде в ім'я Господнє!» [Матвія 21:9.] Так само й невіруючі, які стікалися на адвентистські зібрання — дехто з цікавості, дехто лише щоб поглузувати — відчували переконливу силу, що супроводжувала звістку: «Ось, Жених іде!» Дух пророцтва, том 4, 250.

Одкровення Ісуса Христа — це остаточне послання, яке розкривається в останні дні, і воно включає іслам третього горя. Коли Христос, який є посланням, що розкривається, увійшов у Єрусалим і таким чином прообразив опівнічний крик останніх днів, його ніс (його послання було пронесене) «осел». Остаточне послання Христової праведності переноситься ісламом.

Іслам був, є і буде дикою людиною, як це представлено образом дикого аравійського осла, і кожен, хто хоче це бачити (а багато хто не хоче цього бачити), може легко «усвідомити», що війна, яку зараз веде іслам, — це дике божевілля. Готовність вчинити самогубство, вірячи, що в загробному житті буде якась велика сексуальна нагорода, — це сатанинське божевілля. Перша згадка про іслам зазначала, що іслам буде дикою людиною.

Війна ісламу об'єднує все людство для боротьби з ескалацією війни третього «Горе». Іслам є пророчою логікою для втілення єдиного світового уряду, а глобалісти навчають, що вони навмисно повернули євреїв до землі Ізраїлю після Другої світової війни, аби використати давню ненависть ісламу до євреїв для розв'язання Третьої світової війни. Глобалісти вважають і протягом десятиліть навчали, що їм знадобиться Третя світова війна, щоб встановити свій єдиний світовий уряд. Порочні мотиви глобалістів, як висловлено їхніми власними словами, вписуються в біблійну роль ісламу.

Можливо, найсерйознішою рисою пророчої ДНК Ізмаїла у вірші, де його вперше згадано, є те, що його дух, який є духом «дикої людини», «мешкає в присутності всіх своїх братів». Уявлення, що лише деякі секти радикального ісламу будуть задіяні в третьому Горі, не узгоджується з Божим Словом. Поширена політкоректна думка, що в кожному релігійному вченні є кілька паршивих яблук і що більшість мусульман є миролюбними громадянами, не узгоджується ані з їхньою власною священною книгою, ані з Біблією.

Коран навчає, що обов'язок кожного послідовника Аллаха — привести весь світ у відповідність до шаріату, а перша згадка про іслам у книзі Буття вказує на те, що дух «дикої людини» Ізмаїла буде в кожному послідовнику ісламу. Коран прямо навчає своїх послідовників удавати порядність, коли вони живуть у місцевостях, де ще не мають змоги нав'язати населенню свої релігійні закони, подібно до католицизму.

Пророк із Юди виступив проти Єровоама, коли його царство щойно було започатковане. Відступницький протестантизм розпочався 1844 року, і йому негайно протистояв мілеритський адвентизм, який увійшов до Святого Святих і відкрив закон Божий, включно із суботою сьомого дня. Мілеритському адвентизму було сказано, як це представлено Єремією, повернутися до Бога, але ніколи не повертатися до «зібрання насмішників». Пророку з Юди було сказано не повертатися тією самою дорогою, якою він прийшов, і не їсти та не пити їжі лжепророка з Вефіля, але він так і зробив. Смерть пророка з Юди була символічно поміщена між двома символами, які представляли папство та іслам.

Лаодикійський адвентизм не може бачити цих двох істин, бо 1863 року вони викололи собі духовні очі й розпочали процес приховування коштовностей і методології, які застосовував Вільям Міллер, щоб закласти підвалини адвентизму за допомогою фальшивих монет і коштовностей та методології відступницького протестантизму й католицизму.

«Чоловік із підмітальною щіткою» тепер підмітає Його підлогу та повертає коштовності, віддаючи їх Міллеру, щоб той поклав їх на свій стіл, але Адвентизм засліплений вірою, що вони є залишком народу, який був піднесений як Його народ у 1844 році.

І не думайте казати в собі: Маємо Авраама за батька; бо кажу вам, що Бог спроможний із цих каменів зробити дітей Авраамові. І вже й сокира прикладена до кореня дерев; отожд кожне дерево, що не приносить доброго плоду, зрубується й у вогонь вкидається. Я ж хрещу вас водою на покаяння; але Той, хто йде за мною, сильніший за мене, взуття Його я недостойний понести; Він хреститиме вас Духом Святим і вогнем. Віяло в Його руці, і Він ретельно очистить свій тік, і збере свою пшеницю у житницю; а полову спалить негасимим вогнем. Матвія 3:9-12.

Лаодикійський адвентизм буде вивергнутий з уст Господа, за винятком тих осіб, які, можливо, покаються. Лаодикійський адвентизм має бути похований у тій самій могилі, в якій похований колишній народ завіту, що відкинув вістку Міллера, бо вони тепер також є колишнім народом завіту щодо ста сорока чотирьох тисяч. Заколот 1863 року ілюструється пророком з Юди, який також залишив пророцтво про царя Йосію.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Замість того, щоб уподібнюватися світові, ми маємо все більше й більше відрізнятись від нього. Сатана поєднав і далі поєднуватиме свої сили з церквами, здійснюючи майстерний наступ проти Божої істини. Усе, що робить Божий народ, аби впливати на світ, викличе рішучий опір сил темряви. Остання велика сутичка ворога буде вкрай запеклою. Це буде остання битва між силами темряви та силами світла. Кожна істинна дитина Божа мужньо битиметься на боці Христа. Ті, хто в цій великій кризі дозволять собі бути більше на боці світу, ніж Бога, зрештою стануть цілковито на бік світу. Ті, що заплутаються у своєму розумінні слова, що не побачать значення антихриста, напевно стануть на бік антихриста. Тепер немає часу нам зливатися зі світом. Даниїл стоїть у своєму жеребі й на своєму місці. Пророцтва Даниїла й Івана мають бути зрозумілі. Вони тлумачать одне одного. Вони дають світові істини, які кожен повинен розуміти. Ці пророцтва мають бути свідченням у світі. Через своє сповнення в ці останні дні вони самі себе пояснять.

Господь незабаром покарає світ за його беззаконня. Він незабаром покарає релігійні організації за їхнє відкидання світла й істини, які були їм дані. Велика вістка, що поєднує першу, другу і третю ангельські вісті, має бути проголошена світові. Це має стати суттю нашої роботи. Ті, хто щиро вірить у Христа, будуть відкрито коритися закону Єгови. Субота є знаменням між Богом і Його народом, і ми маємо виявляти наш послух Божому закону, дотримуючись суботи. Вона має бути ознакою відмінності між обраним Божим народом і світом. Бути вірним Богові багато важить. Це охоплює реформу здоров'я. Це означає, що наш раціон має бути простим, що ми маємо бути поміркованими в усьому. Безліч різновидів їжі, яку так часто бачимо на столах, не є потрібною, але надзвичайно шкідливою. Розум і тіло слід зберігати в найкращому стані здоров'я. Слід доручати відповідальність лише тим, хто був вихований у пізнанні та страху Божому. Тих, хто давно в істині, але не може розрізнити чисті принципи праведності й принципи зла, чиє розуміння щодо справедливості, милості та Божої любові затьмарене, слід звільнити від відповідальності.

Бог має для Свого народу важливі уроки, яких слід навчитися. Якби ці уроки були засвоєні раніше, Його справа не була б там, де вона є сьогодні. Потрібно зробити одне: правду не слід приховувати від служителів чи людей на відповідальних посадах через страх викликати їхнє невдоволення. З нашими установами мають бути пов'язані люди, які з лагідністю і мудрістю проголошуватимуть усю волю Божу. Гнів Божий запалився проти тих, хто у плотській безпечності та гордості виявили презирство до Його керівництва. Вони ставлять під загрозу процвітання справи.

"Кожний неправдивий шлях є обманом, і якщо його підтримувати, він зрештою принесе загибель. Отже, Господь допускає загибель тих, хто тримається неправдивих планів. Саме тоді, коли лунають похвали й славослів'я, приходить раптова загибель. Є такі, які, попри те, що знають про докір, отриманий іншими за невірність, відвертаються від напоумлення. Вони подвійно винні. Вони знали волю Господню і не виконали її. Їхнє покарання буде співмірним із їхньою провинною. Вони не хотіли зважати на слово Господнє." Kress Collection, 105, 106.